

[เจริญ วัฒนธรรม]

ประสิทธิ์ รัตนมณี

นักวิจัยสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

เรื่องใหญ่ของกลุ่มชนเล็กๆ : พิธีกรรมรับ-ส่งเทวดา ที่ควนโนรี โคกโพธิ์



ในสังคมสมัยใหม่ พิธีกรรมที่มีความเชื่อมโยงกับความเชื่อสิ่งลึกลับหรือไสยศาสตร์มักจะถูกมองว่างมแงไร้เหตุผล จึงมักไม่ค่อยได้รับความสนใจจากสังคมทั่วไป ยิ่งในชุมชนชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามด้วยแล้ว พิธีกรรมลักษณะนี้ก็มักถูกมองผ่านไป เพราะนอกจากจะแตกต่างกับหลักปฏิบัติของชาวมุสลิมแล้ว ยังเป็นพิธีกรรมของกลุ่มชนชาวพุทธที่ถือเป็นกลุ่มคนส่วนน้อยในพื้นที่อีกด้วย

อย่างไรก็ดี เราก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสิ่งนี้มีอยู่จริง และยิ่งเฉพาะในชุมชนเล็กๆ ด้วยแล้ว แม้ดูเป็นเรื่องไร้เหตุผลซึ่งสังคมสมัยใหม่ปฏิเสธ แต่มันกลับมีเหตุผลมากมายเมื่อพิจารณาจากมุมมองเชิงคติชนหรือมานุษยวิทยาที่คนกลุ่มน้อยพยายามที่สร้างไว้ซึ่งอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของกลุ่มตน ดังจะเห็นได้

จากพิธีกรรมรับ-ส่งเทวดาของชาวไทยพุทธกลุ่มเล็กๆ ในชุมชนควนโนรี อำเภอกอกโพธิ์

ตำบลควนโนรี แต่เดิมเป็นส่วนหนึ่งของตำบลป่าไร่ ได้แยกตัวออกมาจัดตั้งเป็นตำบลในปี 2532 ทิศเหนือติดกับ ตำบลนาเกตุ ทิศใต้ติดกับ ตำบลทุ่งพลา ทิศตะวันออกติดกับตำบลป่าไร่ และ

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลนาประตุ มีฐานต้นทุ่น
ทรัพยากรดั้งเดิม คือ พื้นที่นา ปัจจุบันมีผู้ประกอบการ
อาชีพทำนาลดจำนวนลงเหลือเพียงไม่กี่ครัวเรือน
เพราะชาวบ้านเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพ
ทำสวน รับราชการ ค้าขาย และเยาวชนคนรุ่นใหม่มี
โอกาสเรียนหนังสือระดับอุดมศึกษามากขึ้น จึงนิยม
ออกจากหมู่บ้านไปประกอบอาชีพนอกชุมชนบ้านเกิด



ความเชื่อเรื่องเทวดาประจำทิศ

จากฐานทรัพยากรดั้งเดิมคืออาชีพทำนา วิถี
ชีวิตของชาวชุมชนควนโนรีจึงผูกพันกับความเชื่อ
เกี่ยวกับผู้มีอิทธิฤทธิ์ ผู้ศักดิ์สิทธิ์ และเทวดาประจำ
ทิศที่คอยสอดส่องดูแล ช่วยเหลือ ดลบันดาลให้
มนุษย์ผู้ตั้งอยู่ในการเคารพบูชาได้อยู่เย็นเป็นสุข ซึ่ง
เป็นความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลมาจากศาสนาพราหมณ์
-ฮินดูที่มีมาแต่ก่อนสมัยพุทธกาล ดังปรากฏอยู่ใน
พระสุตตันตปิฎก สังคาลสูตร ที่ได้กล่าวถึงสังคาล
มานพผู้ได้นับถือการไหว้ทิศต่างๆ ตามคำสอนของ
บิดามารดา เมื่อตื่นนอนในตอนเช้าก็ออกจากบ้านมา
ยืนเคารพทิศต่างๆ ด้วยการคำนับตามธรรมเนียม
ปฏิบัติของชาวบ้านในสมัยนั้น พระพุทธเจ้าจึงได้
บูรณาการการไหว้ทิศที่ถูกต้องตามหลักพุทธศาสนา
ให้สังคาลมานพฟังว่า “หลักของการไหว้ทิศตามนัย
แห่งพระอริยสาวกทั้งหลาย ให้พึงระลึกอยู่เสมอว่า
บิดามารดา เป็นทิศเบื้องหน้า ครูอาจารย์ เป็นทิศ
เบื้องขวา บุตรและภรรยาเป็นทิศเบื้องหลัง มิตรและ
อำมาตย์ เป็นทิศเบื้องซ้าย คนใช้และลูกจ้างเป็น
ทิศเบื้องต่ำ สมณพราหมณ์ (พระสงฆ์) เป็นทิศเบื้อง
บน”

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นการบูรณาการหลักคำสอน
การไหว้ทิศจากการยืนคำนับแสดงถึงการเคารพบูชา
ต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามทิศต่างๆ มาสู่การปฏิบัติเพื่อ
กตัญญูทวดเวทิต่อผู้มีพระคุณในการดูแลเอาใจใส่ต่อ
บุคคลเหล่านั้นแทนการเคารพทิศต่างๆ ด้วยการ

เคารพบูชา แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กลุ่มชนที่ได้ตั้ง
ถิ่นฐานมาตั้งแต่อดีตจะมีความเชื่อในเรื่องการเคารพ
บูชาทิศมาก่อนซึ่งเป็นที่ยึดทางจิตใจช่วงระยะเวลาที่
ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจ
ในการประกอบอาชีพก่อนที่พระพุทธศาสนาจะเผย
แพร่เข้ามาสู่วิถีของคนบริเวณนี้ ทำให้ความเชื่อใน
เรื่องสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติก็ยังมีปรากฏอยู่ทั่ว
ทุกพื้นที่ของประเทศไทย ดังนั้น แม้จะมีความศรัทธา
ในพระพุทธศาสนา แต่ชาวบ้านก็ยังไม่ละทิ้งความเชื่อ
ดั้งเดิมได้ จึงมีการบูรณาการความเชื่อตามวิถี
การปฏิบัติแต่ละท้องถิ่น

นอกจากนั้น ชาวบ้านยังมีความเชื่อเรื่องทิศตาม
หลักทางด้านโหราศาสตร์ที่ได้แบ่งทิศออกเป็น 8 ทิศ
เพื่อประโยชน์ในการทำนายลักษณะในการประกอบ
พิธีกรรมตามดวงชะตา ตามความเชื่อว่ามีเทวดาสถิต
อยู่ประจำทิศต่างๆ

ลูกสินผู้เป็นหมอปิธีกรรมรับเทวดา ได้กล่าวว่า
ทั้ง 8 ทิศ ตามหลักการโหราศาสตร์ จะมีเทวดาประจำ
ทิศที่ดูแลมนุษย์ตามช่วงวันเวลาการเกิดของคนเรา
เช่น ทิศบูรพา มีเทวดาประจำทิศของคนเกิดวันจันทร์
ทรงม้าเป็นพาหนะ ทิศอาคเนย์มีเทวดาประจำทิศ
ของคนเกิดวันอังคารทรงควายเป็นพาหนะ ทิศ
ทักษิณมีเทวดาประจำทิศของคนเกิดวันพุธกลางวัน
ทรงช้างเป็นพาหนะ เป็นต้น และมีเทวดาอีกองค์หนึ่ง
ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางที่ยิ่งใหญ่กว่าเทวดาทั้งหลาย คือ
พระเกตุ ทรงพญานาคเป็นพาหนะ

ดังนั้น ชาวบ้านจึงเชื่อว่าเทวดาประจำอยู่ใน
ทิศต่างๆ จะเป็นผู้ที่ลงมาดูแลความอุดมสมบูรณ์
ผลิตผลทางการเกษตร และรักษาร่างกายของมนุษย์
ที่เกิดประจำวันนั้นๆ เช่น ผู้เกิดวันอาทิตย์เทวดามี
กำลังหกดุแลมนุษย์เป็นเวลา 6 ปี ผู้เกิดวันจันทร์
เทวดามีกำลังสิบห้าจะดูแลมนุษย์เป็นเวลา 15 ปี
ผู้เกิดวันอังคารเทวดามีกำลังแปดจะดูแลมนุษย์
เป็นเวลา 8 ปี เป็นต้น จากนั้นจะมีเทวดาองค์อื่นๆ
สลับเปลี่ยนเข้ามาดูแล จึงมีพิธีกรรมการเคารพบูชา
บวงสรวงเพื่อแสดงความกตัญญูรู้คุณต่อเทวดา
เหล่านั้น ที่ช่วยดลบันดาลข้าวปลาอาหารให้
อุดมสมบูรณ์ ให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาลในการ
ทำการเกษตร ให้พืชผลทางการเกษตรมีความ
อุดมสมบูรณ์ และรักษาร่างกายของมนุษย์ให้มีความ
ปลอดภัยจากอันตราย เมื่อครบกำหนดช่วงเวลา
เทวดาจะออกไป จะมีเทวดาองค์อื่นๆ เข้ามาเสวย
อายุดูแลรักษาแทนในช่วงเดือน 6 ของทุกปี ชาวบ้าน
เรียกว่า “รับเทวดาใหม่-ส่งเทวดาเก่า” หรือ
เรียกสั้นๆ ว่า “พิธีรับเทวดา”

ความเชื่อเกี่ยวกับพิธีกรรมรับเทวดา

พิธีกรรมรับเทวดา เป็นประเพณีท้องถิ่นของ
ชาวพุทธภาคใต้ และหลายอำเภอในจังหวัดปัตตานี
ที่มีนักวิชาการได้กล่าวถึง เช่น อำเภอยะหริ่ง อำเภอยะ
หรงจิก อำเภอปะนาเระ เป็นต้น บางพื้นที่พิธีกรรม
ได้เลือนหายไปตามปัจจัยการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต
ด้านอาชีพ สังคม และเศรษฐกิจ

สำหรับพื้นที่ตำบลควนโนรี อำเภอโคกโพธิ์
จังหวัดปัตตานีได้จัดพิธีกรรมรับเทวดาติดต่อกันมา
เป็นเวลาร่วม 100 ปี และยังประกอบพิธีกรรมอยู่
จนถึงปัจจุบัน ส่วนมูลเหตุการเกิดพิธีกรรมรับเทวดา
พอสรุปได้ 2 ประการ

ประการแรก เป็นการเสริมสร้างขวัญกำลังใจใน
ด้านอาชีพเกษตรกรรม เพราะสมัยก่อนพื้นที่ตำบล

ควนโนรีประกอบอาชีพการเกษตร โดยเฉพาะอาชีพ
ทำนา ทุ่งพลได้สะท้อนให้ฟังว่า “สมัยก่อนชาวบ้าน
บริเวณนี้ประกอบอาชีพทำนาเกือบทุกครัวเรือน
เพราะทุกคนสบายใจได้กินข้าวพื้นที่นาของตนเอง
ถ้าใครมีพื้นที่นาแล้วปล่อยให้ร้าง จะถูกมองว่าเป็น
คนขี้เกียจ เพื่อนบ้านจะรังเกียจ ไม่มีใครต้องการคบหา
สมาคมด้วย”

เมื่อเสร็จสิ้นฤดูการทำนา ถือเป็นช่วงเวลาว่าง
ในการหยุดพักหายเหนื่อยจากการทำงานหนักมา
ตลอดทั้งปี ชาวบ้านจึงได้กำหนดกฎเกณฑ์พิธีรับ
เทวดาขึ้นมา เพื่อประโยชน์ในเบื้องหน้าปีต่อไป ไป
ลูกหลานจะได้ทำมาหากินได้คล่อง พืชผลทาง
การเกษตรจะได้มีความอุดมสมบูรณ์ และฝนตก
ถูกต้องตามช่วงฤดูกาล

ประการที่สอง เพื่อความปลอดภัย สุข และ
ความสามัคคีในชุมชน เพราะชาวบ้านเชื่อว่า ในรอบ
หนึ่งปีจะมีเทวดามาช่วยดูแลรักษาร่างกายของมนุษย์
ให้อยู่รอดปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ นอกจากนั้น
ยังช่วยปัดเป่าสิ่งชั่วร้ายนานา ในชุมชนให้หมดไป
ชาวบ้านจะได้กลับมาใช้ชีวิตอยู่อย่างปกติสุขอีกครั้ง

จากพื้นฐานความเชื่อเรื่องเทวดาประจำทิศ
ต่างๆ ที่คอยช่วยเหลือผลิตผลทางการเกษตรให้ม
ีความอุดมสมบูรณ์ ช่วยให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล
และดูแลรักษาชาวบ้านให้อยู่รอดปลอดภัยจาก
อันตรายทั้งปวง ในรอบหนึ่งปีจะมีเทวดาสลับเปลี่ยน
ลงมาช่วยเหลือชาวบ้าน ดังนั้นการจัดพิธีกรรมขึ้นม
าก็เพื่อแสดงความเคารพ บูชา และกตัญญูรู้คุณต่อผู้ม
ีบุญคุณคือเทวดาให้ได้รับรู้ จะได้มีความเมตตา
ช่วยเหลือชาวบ้านที่เข้าร่วมพิธีกรรมให้ได้ประสบ
ความสุขในการดำเนินชีวิต และความอุดมสมบูรณ์ใน
การทำเกษตรกรรมต่อไป

พิธีกรรม : รับ-ส่งเทวดา

การประกอบพิธีกรรมจะกำหนดขึ้นในช่วง



เดือน 6 ของทุกปี เพราะเป็นช่วงการเปลี่ยนผ่านฤดูกาล และเป็นช่วงที่พืชพรรณธัญญาหารได้ออกผลผลิตแล้ว จะเป็นช่วงว่างที่ชาวบ้านมีเวลาพักผ่อน จึงเหมาะในการตอบแทนคุณและขอพรต่อเทวดาให้ประทานน้ำและความอุดมสมบูรณ์ให้กับผลผลิตในปีต่อไป

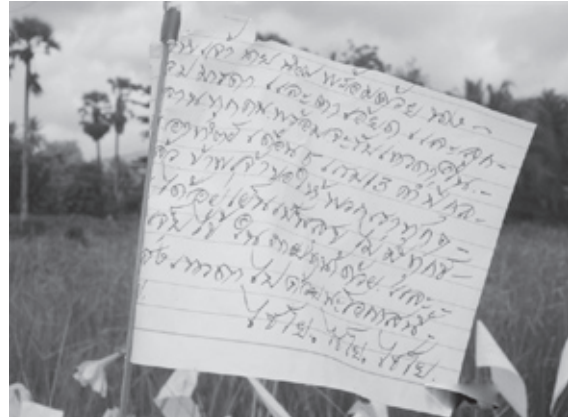
ส่วนวันเวลาจัดพิธีกรรมจะเป็นข้างขึ้นหรือข้างแรม จะต้องขึ้นอยู่กับผู้ใหญ่บ้านหรือหมอพิธีกรรมเป็นผู้กำหนดให้เป็นฤกษ์ยามที่เป็นสิริมงคล ส่วนใหญ่นิยมจัดวันข้างแรมตรงกับวันคู่ ไม่นิยมจัดวันข้างแรมตรงกับวันคู่

ในปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมา พิธีกรรมถูกจัดขึ้นข้างแรม 13 ค่ำ เดือน 6 การจัดพิธีกรรมแต่ละครั้งจะมีการประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านละแวกใกล้เคียงได้รับทราบ จะใช้สถานที่ทุ่งโล่งกว้างบริเวณทุ่งนาในการรับเทวดา จะไม่นิยมจัดพิธีกรรมบริเวณบ้านบริเวณสามแยก และบริเวณทางตัดผ่าน

พิธีกรรมรับเทวดาองค์ใหม่ – ส่งเทวดาองค์เก่า หรือ พิธีรับเทวดา จะเริ่มช่วงเย็นของวันเวลาตามฤกษ์ยาม ชาวบ้านจะจัดเตรียมพิธีกรรมตามสัญลักษณ์ที่สำคัญหลายอย่างประกอบด้วย

ศาลเพิงตา เป็นบ้านจำลองหลังเล็กๆ สำหรับจัดวางเครื่องบวงสรวงต่อเทวดา ตามปกติชาวบ้านจะไม่นิยมตั้งเครื่องบวงสรวงสำหรับเทวดาไว้บนพื้นดิน จึงต้องสร้างศาลเพิงตาขึ้นมา ศาลนี้มีความสูงประมาณ 1 เมตร หรือตามความเห็นของผู้เขียนการที่เรียกว่า ศาลเพิงตา เพราะมีความสูงระดับสายตาของคนปกติ และการปลูกสร้างศาลเพิงตาจะเป็นหน้าที่ของผู้ชายที่จะออกมาช่วยกันสร้างตามคำแนะนำของหมอทางพิธีกรรมตามหลักการของโหราศาสตร์ คล้ายกับการนมัสการศาลเพิงตาให้คล้ายกับวิมานบนสวรรค์ในการรองรับเทวดาที่จะลงมาสถิตอยู่ในชุมชนในช่วงเวลานี้

ดังนั้น การสร้างศาลเพิงตาตามความเชื่อจะ



ต้องมี 3 ชั้น คือ ชั้นบนสุดจะเป็นที่สถิตของท้าวสุโก (พระเกตุ) ชั้นรองลงมาจะเป็นที่ประทับของเทวดา ประจำทิศต่างๆ มีทั้งหมด 8 องค์ และชั้นล่างสุดเป็นที่สถิตของพระภูมิ การประดับตกแต่งหลังคาและบริเวณวางเครื่องบวงสรวงจะใช้วัตถุดิบจากต้นกล้วย ไม่ว่าจะเป็นใบกล้วย กาบกล้วย หยวกกล้วย เพราะเป็นวัสดุที่หาง่ายและดัดแปลงในการสร้างศาล เพียงตาได้ง่ายกว่าวัสดุอื่นๆ

เครื่องบวงสรวง หรืออาหาร สำหรับต้อนรับต่อเทวดา ชาวบ้านจะเริ่มทยอยออกจากบ้านพร้อมกับเครื่องบวงสรวงเพื่อเข้าร่วมประกอบพิธีกรรมเมื่อตะวันเริ่มตกดิน หรือเรียกว่า “เวลานกชุมรัง” อาหารประกอบด้วย ข้าวสุก (ชาวบ้านนิยมหุงข้าวใหม่) ที่ยังไม่มีใครตักกิน เรียกว่า ข้าวปากหม้อ ขนมจีน ปลาย่างทั้งตัว เรียกว่า ปลาหมี่หาง น้ำดื่ม ดอกไม้ ธูปเทียน โดยนำอาหารเหล่านี้ใส่ในถุงพลาสติกตามสมัยนิยมที่เน้นความสะดวกสบาย มาตั้งไว้บนศาล และบริเวณโดยรอบของศาลเพียงตา สำหรับต้อนรับเทวดาองค์ใหม่ที่ลงมาพักอาศัยอยู่ในศาลเพียงตาได้ รับประทาน ส่วนเครื่องบวงสรวงที่นำมาจัดแจง บวงสรวงต่อเทวดาจะเป็นอาหารที่ได้ปรุงเสร็จแล้ว พร้อมรับประทานได้เลย

ธง ถือเป็นสัญลักษณ์การสื่อสารในวันรับ-ส่งเทวดา จะทำแบบง่ายๆ ด้วยการตัดกระดาษให้เป็น

รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า นำมาผูกติดไว้ที่ปลายไม้ไผ่เล็กๆ เพื่อให้ดูคล้ายกับธง ขนาดความกว้างความยาวขึ้นอยู่กับกรเขียนคำอธิษฐานในการต้อนรับเทวดาองค์ใหม่ และส่งเทวดาองค์เก่า

ตัวอย่างคำอธิษฐานในธงของชาวบ้านท่านหนึ่งเขียนว่า “ข้าพเจ้านายนิยม พร้อมด้วยนางชอบมารดา และตาเอียด และลูกๆ หลานๆ ทุกคนพร้อมจะรับเทวดาในวันอาทิตย์เดือน 6 แรม 13 ค่ำ ปีกุลแล้ว ข้าพเจ้าขอให้พวกเราทุกๆ คนได้อยู่เย็นเป็นสุขไม่มีทุกข์ไม่เจ็บไข้ในภาคหน้าด้วย และขอส่งเทวดาไปด้วยนะโอกาสนี้ ไชโย ไชโย ไชโย”

ชาวบ้านจะนำธงอธิษฐานไปปักไว้บริเวณศาลเพียงตา ด้วยความเชื่อว่า เทวดาจะได้รับรู้และเห็นคำอธิษฐานของตนเอง เพราะธงจะพลิ้วไสวไปมาอย่างสวยงามอยู่ตลอดเวลา ถ้าเขียนคำอธิษฐานลงบนวัสดุที่หยุตนิ่ง เทวดาจะไม่เห็นคำอธิษฐานนั้น

การให้พรเทวดา ชาวบ้านเชื่อว่าเทวดาองค์ใหม่จะลงมาแทนเทวดาองค์เก่าจะมาสถิตอยู่ในศาลเพียงตาในคืนวันประกอบพิธีกรรม จึงได้ร่วมกันสวดมนต์ให้พรเทวดาองค์ใหม่ที่ลงมาดูแลรักษาและส่งเทวดาองค์เก่ากลับไปสู่วิมานบนสวรรค์ของตนเอง โดยมีหมอพิธีกรรมเป็นผู้นำตั้ง ชุมนุมเทวดาสวดชะยันโตฯ จากนั้นชาวบ้านจะนำข้าวสารซึ่งเปรียบเหมือนกับสื่อนำไปสู่เทวดาได้รับรู้ จึง



ไปรยข้าวสารไปยังศาลเพียงตาที่เทวดาองค์ใหม่ มาสถิตอยู่ ซึ่งเป็นแสดงถึงการให้พรและยินดีต้อนรับ เทวดาองค์ใหม่

จากนั้น ในวันรุ่งขึ้นจะมีการนิมนต์พระสงฆ์มาเป็นประธานในพิธี เป็นการให้การอวยพรต่อเทวดาอีกครั้งหนึ่งตามหลักการทางศาสนา จะมีพระสงฆ์เข้ามาร่วมในพิธีกรรมซึ่งถือเป็นตัวแทนทางศาสนาที่ได้เข้ามารองรับพิธีกรรมให้มีความศักดิ์สิทธิ์ ยกย่องพิธีกรรมชาวบ้านไปสู่พิธีกรรมทางศาสนา แม้ไม่ได้เป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับหลักคำสอนทางพุทธศาสนาก็ตาม แต่การบูรณาการระหว่างความเชื่อท้องถิ่นกับหลักการปฏิบัติทางศาสนาถือเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ทำให้พิธีกรรมท้องถิ่นสามารถดำรงอยู่ได้และสืบทอดต่อไป

หลังจากเสร็จสิ้นพิธีกรรมของพระสงฆ์ ชาวบ้านจะร่วมกันประกอบพิธีกรรมอีกอย่างหนึ่ง เรียกว่า “ส่งหีบข้าว ส่งหีบคอน” ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของพิธีกรรมที่จะจัดให้มีขึ้นเพื่อร่วมกันส่งเทวดาองค์เก่ากลับไปสู่สวรรค์ ชาวบ้านจึงได้จัดเตรียมอาหารแห้งประเภทเครื่องครัว เช่น ข้าวสาร พริก หัวหอม หัวเทียม เป็นต้น สิ่งของทั้งหมดจะเป็นประเภทอาหารแห้ง ซึ่งผัดกับอาหารในวันรับเทวดาที่เป็นอาหารที่ปรุงเรียบร้อยแล้ว การที่นำอาหารแห้งมาบวงสรวงวันส่งเทวดา เพื่อต้องการให้เทวดาองค์เก่าได้นำติดตัวเอาไว้ไปปรุงรับประทานช่วงเวลาการเดินทาง



ทาง และสิ่งที่ขาดไม่ได้ คือ จะต้องใส่เบี่ยงลงไปด้วย เพื่อใช้ในการใช้จ่าย

ขั้นตอนที่ชาวบ้านนำอาหารแห้งใส่ในถุงแล้วมาแขวนไว้ที่ราวไม้เรียกว่า “ส่งหีบข้าว ส่งหีบคอน” ช่วงสุดท้ายจะมีชาวบ้านช่วยกันแบกคานหาบวิ่งเพื่อส่งอาหารเหล่านี้ไปให้กับเทวดา ซึ่งจะมีเด็ก ๆ วิ่งไล่ตามเพื่อแย่งชิงอาหารเป็นความสนุกสนาน อีกนัยหนึ่งคือ เพื่อต้องการให้สิ่งของไม่ได้ออกไปจากชุมชน เพื่อจะได้คืนความปกติสุขให้ชุมชนได้กลับมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุข เหมือนกับเป็นการสะสางล้างสิ่งของไม่ดีต่าง ๆ ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็นที่เกิดขึ้นในรอบปีให้หมดไป ชาวบ้านจะได้อยู่อาศัยกันอย่างมีความสุข

การรับ-ส่งเทวดานี้ เป็นพิธีกรรมของกลุ่มคนเล็กๆ ในควนโนรีที่ยังไม่ได้ถูกยกระดับมาสู่ประเพณีประจำตำบล ทำให้การประกอบพิธีกรรมยังคงรักษาและปฏิบัติตามพิธีกรรมดั้งเดิมไว้ตามวิถีความเชื่อที่ได้ยึดโยงกับเทวดาผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรม และการดูแลรักษาความปลอดภัย ความสงบสุขในชุมชน อย่างไรก็ดี แม้จะเป็นพิธีกรรมเฉพาะกลุ่มแต่นำมาสู่การสร้าง ความสมดุลในการอยู่ร่วมกัน ด้วยความเคารพ และความผูกพันต่อสิ่งที่มีบุญคุณ ส่งผลต่อให้ทุกคนเข้าใจในวิถีความเชื่อแต่ละท้องถิ่น ในการอยู่ร่วมกันได้ด้วย ความรักและความสามัคคีในสังคม (๕)